

СТИМУЛИ ТА МОТИВАЦІЯ ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Розвиток здібностей до дослідницької діяльності є одним з актуальних напрямів становлення сучасних фахівців. Основні мотиви молодого спеціаліста в його дослідженні спрямовані в прагненні до пізнання, творенні нового, інтересі до певної науки, бажанні принести користь людству, отриманні певного соціального статусу, досягненні кар'єрного зростання та соціальної престижності. Дослідницька діяльність представляє один з різновидів інтелектуальної діяльності, що складається з поєднання певних особистісних якостей.

Вчений Підд'яков О.М. зазначає, що «мотивом, мотивацією дослідницької поведінки є так звана допитливість», а «мотиваційною основою успішного дослідження складних систем людиною є її допитливість та пізнавальна активність, у тому числі активність безкорисливо пізнавальна. Для розвитку особистісних якостей та здібностей студентів важлива ціннісно-мотиваційна спрямованість до дослідницької діяльності» [1]. Фізик-теоретик Альберт Ейнштейн скромно писав: «У мене немає жодного таланту, є тільки впертість мула та пристрасна цікавість».

Як оцінка успішності в дослідницькій діяльності студентів психолог Рамендік Д.М. виділила такі якості як «високі (але не видатні) показники інтелекту, цілеспрямованість, самоконтроль, відкритість до чужого досвіду, помірні здібності до емоційного відгуку, товариськість без владності і прагнення домінування» [2].

Для продуктивної наукової діяльності велике значення мають спонукання як зовнішні, і внутрішні, які забезпечують задоволення під час наукового пошуку, мети і завдання дослідницької діяльності.

Внутрішні спонукання виявляються в задоволенні пошуку нового наукового знання, проведення наукового дослідження, придбання дослідницьких навичок. Зовнішні спонукання виявляються у отриманні наукового ступеня для подальшого кар'єрного просування, прагненні бути визнаним у науковому співтоваристві, підвищенні професійного рівня та ін. Найбільший успіх у науковій діяльності забезпечує переважання внутрішніх спонукань над зовнішніми спонуканнями.

Наукова діяльність та здобуття наукових результатів обумовлює розвиток у молодого дослідника особистісних якостей активності та самостійності приймати рішення, оперативно діяти в різних ситуаціях, відповідальність за результати дослідження та подальшої відповідальності за отриманий результат як позитивний, так і негативний.

Формування мотивації студентів до навчання виступає навчально-дослідницька діяльність, основною функцією якої є ініціювання студентів до пізнання світу, себе та себе у цьому світі. Психологи виділяють навчально-дослідницьку діяльність студентів як творчий процес спільної діяльності двох суб'єктів (викладача та студента) щодо пошуку рішення невідомого, у ході якого здійснюється трансляція між ними культурних цінностей, результатом якої є формування світогляду, сприяє інтенсивному розвитку у суб'єктів метапредметних компетенцій.

Викладач виступає як організатор форми та умов дослідницької діяльності, завдяки яким у студента формується внутрішня мотивація до будь-якої наукової чи життєвої проблеми з дослідницької та творчої позиції, до отримання певних спеціальних професійних знань.

Високий рівень мотивації до навчально-дослідницької діяльності студента необхідний досягнення успіху у навчанні з розвитком його когнітивних здібностей, його розвитку.

Якісне поліпшення підготовки до дослідницької діяльності студентів набувають особливої актуальності, що залучає їх до дослідницької діяльності, що дозволить «не лише зберегти відомі у світі наукові школи, а й виростити нове покоління дослідників, орієнтованих на потреби інноваційної економіки знань».

Список літератури

1. **Подд'яков А.Н.** Исследовательское поведение: стратегии, познания, помощь, противодействие, конфликт. Монография. М.; ПЕР СЭ-Пресс, 2006. - 395 с.
2. **Рамендик Д.М.** Тренинг личностного роста: учебник и практикум для академического бакалавриата / Д. М. Рамендик. - 2-е изд., испр. и доп. - М. : Издательство Юрайт, 2016. - 179 с.